

Happy Hanukkah!

לראות עולם מלא בגרגר-חול,
וגן-עדן בפרח שדה;
להכיל את האין-סוף בכף-היד
ואת הנצח בשעה אחת.

וויליאם בלייק

גיליון מס 1876 * א' בטבת תשס"ד * 26 לדצמבר 2003

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

בית כפר הנשיא
משתתף בצערם של
נעמי פוסטר, מייק
והמשפחה
עם מותה של האם -
הסבתא
קלרה לוין ז"ל
שנפטרה בשיבה טובה

Happy
Birthday

ימי הולדת

ישראל אבידור אורי חייט שירן הרמץ	1/1	משה בן-חיים פיליס קולט מיכה ליפשיץ	28/12
בוב הרט הנרי בן-יהודה יהונתן ארנולד (נכד אלמן)	2/1	הדר בסו	29/12
רותי עמית בני גולדברג ג'וני (הירס) רייפין	3/1	שוש בן-צבי גאי כהן (נכד י. מנג'יגורסקי) ירדן גליק(נכד)	30/12
		גלעד שטיינר גלית פטשניק (נכדה י. מנג'יגורסקי)	31/12

ימי נישואין

יסמין (קולט) ודן בכר	29/12
מרב ואנדי בולדווין	3/1

נזכור

ח' בטבת תש"ן 5/1/90 מאיר ריפקינד

פירורים של כריסמס

חג

אורימ

שמח

!

חג

השבוע הובאה למנוחת עולמים גב' קלייר לויין ז"ל בשיבה טובה בגיל 92. קלייר הייתה אישה צנועה וטובה, שזכורה ודאי לרבים גם בזכות הסוודרים וה"בוטיס" שהייתה סורגת לרגל כל לידה.

עבורי – דורית – קלייר הייתה כמעט כמו סבתא, מאז אימצה אותנו משפחתה, כשהגענו לדרום אפריקה בשליחות התנועה בתחילת שנות השישים. קלייר ובעלה המנוח לקס ז"ל פתחו בפנינו את ביתם מכל הלב. תנחומינו לנעמי ולאחיה מייק, ולכל בני המשפחה.

אלף אלפי הבדלות, חגיגות החנוכה בגני הילדים ובתלתונים נערכות ברוב אור סביבונים וקלוריות. אין ספק שנזדקק ליותר משמונה ימים של דיאטה כדי להוריד את כל הסופגניות ושאר מטעמי החג, אבל היה שווה.

כוכבי החג במסיבה של גן שקד היו כרגיל **חנה זלדה ובעלה**. כל הכבוד ליפעת ויסבקר ושות' שביום א' עוד הייתה בעלה של חנה זלדה הכמהה ללביבות, ואילו למחרת כבר הייתה לביבה בעצמה בגן רימון בהצגת "הלביבה שברחה".

יום שלישי הגדול הוא יומם של התלתונים שיחגגו ברוב נשף בחדר האוכל את חג החנוכה, בערב של יצירה מוסיקה וכמובן ים של קלוריות. ניסיון העבר מורה שלא כדאי להחמיץ.

מזל טוב וים של ברכות לזוג הטרי **אורן ושלומית**. אורן למי שעדיין לא מכיר, הוא המדריך המסור של התלתונים ואבי שיגעון הג'גלינג שאחז בצאצאינו. ברכות חמות מהילדים וההורים.

יום רביעי יהיה לא פחות גדול לפחות לבני משפחת **גדליזון**. ביום זה אמור להיות מוקרן הסרט על הישגי **שחר** וחבריה לנבחרת באולימפיידת המיוחדים. שווה לצפות.

קו כפר הנשיא – כרמיאל היה השבוע עמוס במיוחד וזאת לאור צאתו לאקרנים של הסרט השלישי בסדרה של **שר הטבעות**, או כפי שהוא מכונה בפינו ההורים. **שר הטבעות...** הילדים נהנו מהחוויה וכבר מחכים לחוויית הצפייה החוזרת כשהסרט ייצא באריזת DVD בייתית.

מי אמר שלילדים אין את הסבלנות או היכולת לשבת 4 שעות בשקט...

הארי פוטר וחבורתו גם הם על המדפים ובעברית. יש מתנות שממש כיף לקנות לילדים. **חנוכה** שוב בכותרות. פעילות הדור הצעיר מאורגנת להפליא, אומנם משאירה חור לא קטן בכיס ההורים, אבל גורמת עונג לילדים. התלתון יצא למנסורה לחות את חוויות המייסדים והמקימים של הקיבוץ. כמו כן אמורים החבר'ה להסתער על העיר הגדולה – קרית שמונה – באחר-צהרים, של סרט/באולינג/שופינג.

הנעורים יצאו ליום של קרבות PAINT BALL במטווח באיילת השחר. כל כוחותינו חזרו בשלום לבסיסם.

אף פעם לא מאוחר. **יעל נמנוב** החליטה להסתער על לימודי שימוש במחשב, ועושה זאת בהתמדה ובמסירות. **אדי** נראה מודאג, הוירוסים נראים חוגגים, ואילו **אביב וגליל** מוזעקים מידי פעם בבהילות לבית הסבתא לחלץ אותה מאיזה ENTER שלא נלחץ בקפידה....

ניסים ונפלאות. בספר הטלפונים החדש של הגליל והגולן, עלו מן האוב וחזרו מעולם שכולו טוב מס' מחברינו ז"ל. ככה זה שמוציאים מן המחשב איזה קובץ ישן ולא טורחים לעדכנו. מצד שני מס' חברים טען שזו לא הטעות היחידה במדריך הטלפונים הנ"ל, והטעות היותר גדולה היא בכותרת: **קיבוץ כפר- הנשיא...**

נס גדול לא היה לנו, וגם הפעם לא נמנינו עם הזוכים המאושרים בשיגעון הגדול של הלוטו. לא נורא חברים, תמיד יש פעם הבאה... כדאי להמשיך להתפלל ולהאמין. עוד יבוא היום וגם אנו נוכל להכריז בגאווה: **"ליידיס אנד ג'נטלמן – ווי גוט היים..."**

תפילה לא פחות חשובה ואולי אפילו יותר, היא להמשך גשמי הברכה שירדו עלינו לאחרונה. המים זורמים בשצף, שוטפים ומנקים את האוויר והאווירה, ומניעים בעוז את הטורבינה בהידרו, שהופך להיות ההצלחה הכלכלית הכי טובה שלנו. זה המקום להודות ל **א"א** (אודי אגם) על פועלו המסור ימים ולילות באתר התחנה. אור לא רק לגויים.

אתר החרמון נפתח לגלישה ולביקור. המחירים לא עלינו, אבל מומלץ מאוד, בעיקר למי שבטוח שאתר וגלישה, הם רק מושגים מעולם האינטרנט.

חג המולד בפתח. ברכות לכל החוגגים. ברכות נסיעה טובה למשפחת בולדווין שנסעה לבלות את החג בקרב בני המשפחה.

סוף השנה בפתח. אלו הפירורים האחרונים של השנה. נקווה שהכל היה לטובה, והעתיד יהיה רק יותר טוב. שהכל יעבור ממול.

שנה טובה וחג שמח לכולם.

דורית אבי וכל השבט

תודה

תודה

לכל מי שהשתתף, ברך, אפה או העניק מתנה
בשמחה הכפולה שלי-

תודה גדולה

מריני כהן והמשפחה

תגובה למכתב מ"צוות חובות חברים"

ה
ג

א
ו
ר
י
ם

ש
מ
ח

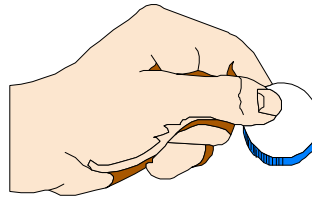
!

בתשובה למכתב של צוות חובות חברים, אני מברכת אתכם על העבודה הלא נעימה שאתם מבצעים, וחושבת שהגיע הזמן לחזק אתכם. הצעותי לפעולות המשך:

- לפרסם את השמות של אלו שחייבים כסף, ולא מוכנים לבוא להסדר.
- לא לאפשר להם להוציא עוד כסף מאתנו, זאת אומרת להפסיק את השימוש בפלאפונים שלהם (הקיבוץ משלם במרוכז את החשבון, ומחייב את החבר- ולכן הם צוברים עוד חוב).
- במרפאה שישלמו במזומן עבור כל תרופה (שוב הקיבוץ משלם, והם צוברים על חשבוננו), וקניות במרכולית רק במזומן.
- לא תהיה להם אפשרות לקחת מכונית מסידור התחבורה.

בשיתוף עם עורך דין נשקול את הוצאתם מהקיבוץ. למה אנו משלמים מס קהילה כדי שהטפילים האלו יהיו על חשבוננו.

שוש סולומון

תספורות

אני חוזרת הביתה במוצ"ש.

מי שמעוניין בתספורות, מוזמן להשאיר לי הודעה במענה הקולי בבית. אחזור אליכם עם תשובות ביום ראשון.

להתראות - אסטל

Happy Hanukkah!

אני רוצה לספר על פרויקט מוצלח ומבורך שבצענו לאחרונה
ב"מפגש" – הפנייה באה משריתה, בשם איילת (מזל טוב שוב לכל
המשפחה!) מיד נרתמנו למשימת הסריגה לפגייה של בי"ח כרמל
והכנו משלוח גדול של סוודרים ונעליות (bootees). השתתפו
בפרויקט: ריבה, גוסטי, מריאן, נטע, יעל ש', רחל א', שמחה
ושולמית.

סבתא סורגת

כפר הנשיא

6914739-04

התבקשנו אפילו להתראיין לעלון קבוץ אורטל, למהדורה מיוחדת על
חינוך ופגים - ואת כל הסיפור תוכלו לקרוא כאן.

להתראות בפרויקט הבא של ה"מפגש" – שולמית.

כשהגודל כן קובע

פגים, הורים והקשרים שביניהם.

ראיינה וכתבה: יעל גל.

באחד האמשים, בדרך לתל אביב, באחת מהנסיעות האינסופיות של המקהלה שלי, צדה
עיני את שולמית פרנק – אחת מחברות המקהלה – סורגת גרביים.
"שולמית, את חלק מעולם שהולך ונעלם", אמרתי לה.
"אני? אני שייכת לעתיד: אני מרכזת פרויקט חדשני של סריגה בהתנדבות לפגיות", ענתה
לי שולמית.
"סריגה לפגיות?" שאלתי, מופתעת. מהמשך שיחתנו נולדה הכתבה הזו.

-שולמית, ספרי לי קצת על פרויקט הסריגה שלכם לפגיות.
מסתבר שלסרוג לפגים זה עסק לא פשוט. לכן, חיפשתי באינטרנט אתר שנתן הנחיות
ברורות לגבי מה מותר ומה אסור בענין הלבשת פגים, בנוגע לחומרים השונים, ובנוסף
מידות של פג שבהתחלה לא עולות על מידות בובה סטנדרטית.....

-לאיזה פגיות אתן שולחות את המוצרים?

הזמנה זו נועדת לבית חולים כרמל.

-מיהן הנשים שסורגות, ואיך הגעתן לרעיון הזה?

ח
ג

בת משק שלנו, שעובדת בעצמה כאחות בבית חולים, ילדה לאחרונה תאומים פגים, שלא מיהרו לעזוב את בית היולדות. עם צאתם הביתה, היולדת רצתה להודות לצוות הפגיה, ולתת מתנה של סוודרים ונעליות (bootees) לחמם את גוף התינוק ואת לב ההורים כאחת.

הרמנו את הכפפה ב"מפגש" – זה מועדון הגמלאים שלנו – וברגע ששמעו למי נועדים הבגדים היתה התלהבות גדולה, עד כדי כך שנשים שלא פוקדות את "המפגש" בקשו להצטרף. הרי היום הסריגה כמעט ונעלמה מהעולם (אבל זה סיפור אחר שאפשר להרחיב בהזדמנות אחרת...); כך רוב הסורגות הן נשים שסרגו לפני הרבה הרבה שנים ושמחות לחזור למלאכה.

למה בעצם לר לתפור? זה הרי יותר קל.
לדעתי התפירה לא יותר קלה מהסריגה, מה עוד שאפשר לסרוג בכל מקום (מול הטלוויזיה, באוטובוס, בגינה, באסיפת חברים.....) וכמובן, בגד סרוג יותר גמיש ונוח.

האם יש צבעים שפגים יותר אוהבים?
אולי בעוד חודשיים נעשה מחקר בעקבות הפרויקט שלנו – זה באמת רעיון טוב. הרעיון הבסיסי הוא להלביש את הפג, כמו שמלבישים ילד, ועל ידי כך לחזק את הקשר בינו לבין ההורים – מה שנקרא באנגלית bonding – ואולי גם לעזור להורים לא לפחד ממימדיו הזעירים.

האם יצא לך לראות את הפגים לבושים בבגדים שסרגת להם, או לקבל תגובות מההורים?
הבגדים נמסרו השבוע ונשמח לקבל תגובות.....

אם מישהי רוצה להצטרף לפרויקט הזה- האם זה אפשרי, וכיצד?
מי שבא, ברוך הבא (גם גברים כמובן), כי זה פרויקט של אהבה. אפשר להתקשר אתי לפי הכתובת
(sjfrank@kfar-hanassi.org.il).

תודה

ברצוני להודות לכל החברות שעמלו וסרגו סוודרים ו"בוטיז" קטנטנים לתינוקות בפגיות בית-חולים כרמל.
אנחנו, שהיינו שם מעל חודש ימים, יודעים שאותם סוודרים ונעליים קטנטנים נחוצים שם מאוד, וישמשו את הפגים הקטנים.
באותה הזדמנות אני רוצה להודות לאנשים היקרים פה במשק, שהתעניינו ועודדו.
באהבה ותודה גדולה
אילת (סינה), דורון ואלון (התאומים),
יחי ושחר (האבא והאח הגדול).

שכנים - ג'ראן

פרויקט משותף לאיזור ראש-פינה, טובה – תנגריה

א
ו
ר
י
םש
מ
ח

!

ה
גא
ו
ר
י
םש
מ
ח

!

ח
ג

לאנשי ראש פינה, טובא-זנגריה, חצור וכפר הנשיא שלום,

בכנות אני מאחלת לכולנו שלום.
בשנים האחרונות התרופפה האופטימיות שעוד הייתה בשנות ה-90, והשנה האחרונה הייתה קשה במיוחד להרבה מאתנו באופן אישי, מעבר לקשיים של כולם.
לא קל לשמור על תקווה במצב כזה: בעצם, כל דבר הופך להיות יותר קשה: פרנסה, המצב בתוך המשפחה, ביישוב. הכל יותר מצומצם, כולל מצב-רוח וזמן.
ולכן אני כותבת שורות אלה.
בתקופה שבה עצם ההישרדות דורשת את כל כוחנו, יש אנשים בכל יישוב שהתאמצו עוד קצת כדי לתת יד לפרויקט שכנים-ג'יראן.

בראש פינה, קודם כל, יש לנו השנה בת שירות שמחליפה בכבוד את אלישבע רובין (שנסעה ללמוד בחו"ל) בתור שותפה: הילה רובין מקריית אתא. והיא יכולה לסייע לנו בזכות עזרתם של מועצת ראש פינה, גליל עליון, שותפות 2000 ועמותת ידיד בחצור.
בנוסף, הרבה עידוד ועזרה יש לנו מגילה רובינסקי ויוסי לוי.
בטובא-זנגריה לא יכולתי לעבוד בלי השותפה הנפלאה שלי, יוסרא הייב. מתנ"ס טובא והמועצה – במיוחד יוניס עוגבי – עוזרים בכוח אדם ומקום לפרויקטים המשותפים.
בחצור יש לי שותפה לתקווה – חיה סער היקרה, שמנסה תמיד לחבר אנשים אלינו, ואת נור מעמותת ידיד, שמאמציה הצילו אותנו לאחרונה.
בכפר הנשיא, צילה בן רשף ויתר צוות החינוך תמיד לצידי, ורומן ראובינוב שותף עכשיו לפרויקט קרקסנות.

פעילויות שכנים-ג'יראן

הפרויקט עובד בעיקר כדי להגיע לילדים – לדור הבא, אך פועל בכל שכבות הגיל, במגוון פעילויות שנועדו לקרב בין אנשים:

- קייטנה וקרקסנות:** בשלוש השנים האחרונות קיימנו קייטנה לילדי ה'-ו' מהאזור, קייטנה שהתרחבה משנה לשנה. הקייטנה מציעה מגוון פעילויות מגבשות, ונוודת בין היישובים, ובקיץ האחרון התרכזנו בנושא קרקסנות, שהיא פעילות אידיאלית למטרונינו. השנה הקייטנה פעלה דרך המועצה האזורית גליל עליון.
ילדים מראש פינה וכפר הנשיא ממשיכים ללמוד קרקסנות יחד במתנ"ס מג'אר עם בית הספר לקרקס.
- רכיבה משותפת בוורד הגליל:** השנה אנחנו מקיימים פעילות לילדים של הקייטנה וילדים אחרים בגילם כדי שהקשר שנוצר ימשך. פרויקט זה מתרחב וכולל גם ילדים ממחניים. זהו חוג רכיבה וטיפול בסוסים כאמצעי להכרות, עבודה והנאה משותפת וגיבוש. הפרויקט הופעל לפני שנה כפיילוט עם ילדי טובא וחצור.

- מפגשי משפחות:** בשנתיים האחרונות קיימנו מפגשים המתאימים לכל המשפחה ולכל הגילאים למטרת הכרות ויצירת קשרי ידידות. הפעילות כוללת אוכל, טיולים, יצירה, חגיגת חגי העדות, ועוד. נוצרו קשרים מאוד יפים בין המשתתפים (בין 20–50 משתתפים

לפעילות). השנה אנחנו מקווים להמשיך בפעילות זו לפחות פעם בחודש, אף אל פי שעדיין לא התחלנו מסיבות שונות.

4. קבוצת נשים: בשנה האחרונה קיימנו קבוצת נשים שמשתלמות בשיטת לימוד "מעבר למילים", המלמדת דו-קיום למורות ואמהות דרך פעילות גופנית ורגשית, ושיטות הקשבה שונות. השנה התחלנו קבוצה חדשה, ועדיין אפשר להצטרף.

הפעילות שלנו נעשית בשיתוף פעולה עם המתנ"סים והמועצות של ראש פינה וטובא-זנגריה, מערכת החינוך של כפר הנשיא, ומועצה אזורית גליל עליון.

השנה יותר קשה להציב את השלום המקומי שלנו בסדר העדיפות שלכם – אנחנו יודעים. לכן אני מודה מכל הלב לכל מי ששתתף בפעילות השנה. ואם תרצו אתם להצטרף לאחת הפעילויות, או לתרום בכל דרך לפרויקט, נשמח מאוד להכיר עוד שכן טוב. תודה מכל הלב,

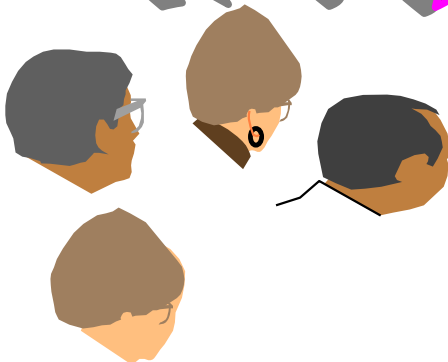
אורה המר – כפר הנשיא 051-365870

מבית-בלונד

אנו חוזרים ומבקשים שכל הזמנה לחדרים בבית-בלונד תעשה בכתב בלבד לת"ד 76. הזמנות בע"פ או טלפוניות לא תתקבלנה, וזאת בכדי למנוע אי-הבנות ואי-נעימויות.

מודים על שיתוף הפעולה.
חג אורים שמח,
שבי וציונה.

אסיפה כללית

ביום שני 29/12/03

בשעה: 20.30

במקום: מועדון.

יו"ר - גדי עמית.

על סדר היום:

**עדכון שינויים והסתייגויות
בחוברת השינוי**

**חבר שרוצה להגיש הסתייגות על סעיף כלשהו
מתבקש להגישו בכתב עד יום שישי 26/12/03
לתא דואר של הקהילה.**

יום שלישי 23 דצמבר 2003

עניין פשוט

כאשר משהו צובט אדם בלב ובנפש, הוא חייב להסתכל עמוק בפנים לראות מה קרה. כך קרה כשקראתי בדפי מידע על הרעיון להשכיר את בנין החמרן למפעל סיגריות.

העניין ברור ופשוט מאד - להרוויח כסף (סכום של רבע מיליון ש"ח שזכר מן המקום, לשנה) או לחכות ולהרוויח משימוש הולם יותר של המקום.

ולמה לא להשכיר את המקום, למפעל של סיגריות? אין פה בעיה של איכות הסביבה, העניין הרבה יותר גדול מזה, הוא של מוסר. הכסף שנרוויח יבוא ממוצר שפוגע באחרים, והאחרים כוללים נערים ונערות, שנתפסים לסם של סיגריה, והסם פוגע בבריאות.

אני לא רוצה להיות חלק מזה.

לאפשר הקמת מפעל בכפר- הנשיא, זה להמשיך ולעודד את תופעת העישון, שבספק כל אדם שפוי רוצה או תומך בה. מי היה רוצה לראות את הילד שלו מעשן? אבל אם אנו ניתן יד ונרוויח את לחמינו מזה, איך נוכל בלב שלם להתנגד לעישון סיגריות? אפילו אם הקונפליקט לא מורגש באופן מידי, נרגיש את זה עמוק בפנים, וקונפליקט זה יפגע בנו בהמשך.

האימרה שאני אוהבת היא:
"אם אתה לא חלק מהפתרון, אכן אתה חייב להיות חלק של הבעיה".

העניין פשוט, על תיתן ל RED HERRINGS (תרגום – דברים לא רלוונטיים) לסנוור אותכם כמו:
"אם לא אנו אז מישור אחר יפתח את המפעל וירוויח."
"המפעל ייתן עבודה ל-80 איש" – אנו מכילים פי 80 את בעיית המוסר.
"אנחנו צריכים את הכסף" - אני מפחדת שנאבד משהו הרבה יותר גדול, אם נסכים לזה.

אני מקווה שהצלחתי לצבוט את ליבכם ונפשכם, ושמצביעו "לא" להשכיר את הבניין למפעל סיגריות.

קיימת האפשרות שנמצא משהו אחר ונוכל להרוויח בצורה מכובדת יותר.

ג'נט פרימוסט

נ.ב. ביקשתי מהמוסדות להביא את הנושא להחלטה באספה.

עותק ל:
אסף – מרכז המשק
קובי – מנהל הקהילה
אורי – מנהל המפעל
מקס – אחראי לנהלים
שושנה – מערכת דברי הכפר
סיפור לחנוכה.

הגחלילית והזמיר / (סיפור עם פקיסטני)

בליל סערה, כשהרעמים רעמו, והברק הבהיק, והגשם שטף את כל הארץ, נתקע הזמיר על עץ.

הוא לא ידע איך בגשם הנורא הזה ימצא את הדרך לביתו. והנה הגיעה הגחלילית.

שאלה את הזמיר: "מה לך? למה אתה כל-כך אומלל?"

הזמיר בכה ואמר: "אני רוצה הביתה, כאן קר."

אבל אני פוחד, כאן חושך, ואני לא רואה

שום דבר". ענתה לו הגחלילית: "אני אעזור לך". והיא הלכה לפניו, מנצנצת ומאירה לו את הדרך, עד אשר הגיעו לביתו של הזמיר. הזמיר הודה לגחלילית ושאל אותה: "גחלילית, אמרי לי, למה טרחת כל- כך בשבילי?" והגחלילית ענתה לו: "כי אלוהים נתן לי מתנה, ואני מאירה כמו פנס, והוריי אמרו לי שמי שעוזר לאחרים בסבלם, הוא הטוב מכולם".

(מתוך האוסף שלי). שושנה שרקי.

Happy Hanukkah!

FOR THE SOUL

After an invisible essential period of time You learn the fine difference that is between the meshing of hands and the meshing of souls.

And you learn that the meaning of love is not leaning on someone,
And the meaning of togetherness is not necessarily security.

And you begin to accept losses with a raised chin and open eyes
With a noble spirit and not with a childish wail.

And you learn to build your ways on the present, because
The land of tomorrow is too slip away to plant anything in it. .

And after a while you learn that even the sunshine will burn,
if You are exposed to it too much.

So plant your own garden for yourself, and decorate your soul with your
own hands, Instead of forever waiting that someone else.
will bring you flowers

